Liliana David

Holisticromii

Galben, roşu, verde.

Albastru, galben, roşu, crom.

Albastru, verde, crom.

Trebuie să scriu la persoana I. Cu ce să scriu? Cu cele două tentacule? Hm, o să încerc.

Ce să scriu? Societatea galactică de scriptologie anticipativă m-a desemnat drept prim scriptolog pentru relatarea principalelor stări prin care trece orice ființă ce suportă Transformarea. De ce eu? N-am înțeles. E unul, acolo, care îmi tot explică teoria sugestopediei combinată cu cromoterapia. Mă străduiesc s-o înțeleg, pentru a putea reacționa pozitiv la transformare.

Voi fi un Holisticrom. Adică, o ființă care face parte dintr-un tot, o ființă întreagă. Dar cine a zis că o ființă întreagă va arăta ca zeii pământenilor? Totuşi, nu suntem sfere.

Cele două tentacule pentru scris mă ascultă, cuminți. Ce urâte sunt!

Mă uit la solzii de pe picioare şi mă înfior. Mi-e frică de apă. Transformarea mă va ajuta să scap de această fobie. Mai am două tentacule la spate, crescute din coloana vertebrală, care mă ajută să am un echilibru stabil şi să aud mai bine în apă. Tentaculele de lângă fostele brațe care sunt şi ele nişte tentacule acum, se foiesc, unduindu-se scârbos. Astea mă ajută să-mi folosesc simțul văzului în apă şi în alte substanțe lichefiate.

Ca să mă scarpin, am nevoie de o excrescență specială pe unul dintre tentacule, formată din solzişori deşi, dintr-un material care se rupe prea des. Ar fi cazul să nu mă mai scarpin. Ah!!!

Mă uit în oglinda noroioasă a apei şi văd o caracatiță cu picioare, cu şase tentacule verzi-negricioase, cu un cap plin de alge. Ochii nu lipsesc, ca două bile verzi, fără pleoape. Cealaltă pereche de ochi, din capetele tentaculelor de lângă tentaculele-brațe, sclipeşte cu o lumină galbenă, strălucitoare. Picioarele au rămas în aceeaşi poziție, dar nişte degete lungi, desfăcute şi solzoase sunt dispuse circular. Astea se termină cu nişte pernițe moi, ca de cățel. Cool!!! Pot să alerg-înot fără să mă mai doară tălpile! Hoolistic!!

Dar, rolul meu este acela de scriptolog!

Îmi pun cele două tentacule pline de cerneală pe suprafața unui lichid înghețat, care se va topi şi va împrăştia informațiile peste tot în mediul în care mă voi bălăci.

,,Galben, roşu, verde.

Brațele îmi cresc cu înțepături de ace subțiri. Văd degetele căpătând o culoare vineție, o pieliță creşte unindu-le. Mă mănâncă groaznic. Solzii apar unul câte unul, la fiecare suport o înțepătură uşoară şi o mâncărime incomodă. Apoi simt ochii cum se dilată şi pocnesc, vederea mi se tulbură, şi, cu o zvâcnire puternică, accept lumina galbenă în mijlocul materiei mele crom. Acum mă scarpin în cap şi o mână de păr cade peste tot. Dar nu simt pielea capului, ci nişte fire groase, ca de fân, care se ridică în toate părțile. Cred că arăt tare bine!... Un zâmbet larg mă binedispune. Voi fi un Holisticrom tare frumos! Părul meu (algele, de fapt) miroase a lucernă crudă şi are câte o mică floricică pe fiecare fir. Tentaculele îmi unduiesc duios. Ce drăguț! Solzişorii de pe corp strălucesc la fiecare nouă emoție. Sunt un registru luminos de culori.

Albastru, galben, roşu, crom.

O durere intensă îmi apasă coloana vertebrală, de sus în jos. Se plimbă de-a lungul spatelui, în duplex. Deja, centrul de greutate mi s-a schimbat. Două tentacule mă mângâie în locurile unde durerea fusese ascuțită. Parcă mi-a mai trecut. Acum am...patru tentacule! Ce bine! Aud cum şopteşte vântul printre prădători. Aud paşii ascunşi ai acestora. Le aud respirația!

Dar n-am scăpat. De deasupra brațelor, două cucuie se ridică vertiginos. Alte înțepături. Dar mai uşoare. Parcă mă strânge ceva, ducându-mi cucuiele spre spate, apoi în față. Mai cresc două tentacule pline de personalitate! Acum ies la iveală şi doi ochi, mai bulbucați decât cei dinainte. Ăştia sunt ba galbeni, ba albaştri. Deodată, văd totul! Văd solzii de pe tot corpul acesta bine înfipt pe picioare; văd peşti peste tot, trecând pe lângă mine; văd toată gama culorilor existente aici; văd prădătorii!...

Albastru, verde, crom.

Acum sunt un Holisticrom. Parcă şi creierul merge mai bine! La propriu, în lichidul metalizat din interiorul sferei mele craniene.

Prădătorii nu vor mai putea să mă atace. Nu mă vor mirosi, nu mă vor vedea, nu mă vor simți. Voi trece pe lângă ei fără să-mi pese. Pentru ei nu mai exist."

Am scris toate astea pentru a-i încuraja pe locuitorii planetei Crom să accepte Marea Transformare. Doar astfel vom putea scăpa de ființele care ne atacă, din cauza mirosului degajat. Mirosul nostru îi irită, le întunecă mintea şi îi face să reacționeze violent. Dacă ne transformăm în Holisticromi,

scăpăm de mirosul acesta şi putem percepe totul mult mai rapid şi mai intens decât orice ființă de pe planetă. Ca să nu mai vorbim de reprezentări, care vor fi mult mai detaliate pentru mințile noastre cele noi. Gândirea se va dezvolta foarte mult pe latura logicii, dar şi a creativității. Imaginația s-ar putea să ne dea bătăi de cap, deoarece, uneori o mai ia razna din cauza cromului conținut de creier. Şi personalitatea... a... personalitatea se va naşte odată cu noi. O altă personalitate, desigur. Una invizibilă.